I. évfolyam. Jánosháza, 1907. december hó 1. 4. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . . . 8 korona
Félévre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilt-tér sora 40 fillér.
Hirdetésünk nagyság szerint.

Felelős szerkesztő:
Dr. MÁRTON ADOLF.
Segédszerkesztő:
NOVÁK PÁL

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Mért nem fejlődik a kereskedelem.

A magyar kereskedő világ — sajnos, de úgy van — évről-évre szemlélheti azokat a szomoru állapotokat, amelyek a kereskedelem fejlődését nagyban gátolják és félő, hogy végre majd a tönk szélére sodorják. Vissza riad e tény láttára minden lelkiismeretes kereskedő és belátja, hogy hosszu éveken át hiába gyüjtötte élettapasztalatait oly tántorithatatlan odaadással és kitartó buzgósággal, hisz oly társadalmi réteg, melynek ő oszlopos, munkás tagja kivánna lenni, s amelyet *„művelt kereskedő osztály"*-nak nevezhetnénk, — fájdalom, — nincs.

Hazánkban a középosztályu kereskedők tekintélye kicsiny, a helyzete pedig legtöbbször szánalmas. Hisz nem képes oly magasra emelkedni, mint a milyenre tulajdonképen hivatva van s amily magasan külföldi kereskedők már régóta járnak. Hogy ezen állapotnak mi az oka, azt nem kell soká keresnünk. Hamarosan rájövünk.

Egyik nagy oka ezen állapotnak az, hogy nagyon sok olyan kereskedő lesz önálló, aki a kereskedelem terén nagyon kevés szaktudással és tapasztalattal rendelkezik, bár ez nem annyira önhibája, mint a szülők elfajult nevelési rendszerének a következménye. Azért fontos és szükséges, hogy a szülők figyelme nagyobbodjék, nézete és sok cselekedete megváltozzék, mert sok tekintetben ők görditenek akadályokat a kereskedelem fejlődése elé.

Sok szülő azt hiszi, (a XX. században,) hogy gyermekének csak a rang és az oklevél szerezheti meg a jövendő boldogulását és csakis erre a pályára küldi. Arra nem is gondol, hogy fiából mily kiváló és tekintélyes kereskedő lehetne, aki tapintatossága és megnyerő megjelenése által minden oklevél nélkül is tudna magának tekintélyt szerezni ugy a kereskedelmi, mint a társadalmi [illegible] jövőnek is néz elébe, mint valamely jogi, vagy tudományos pályán, amely pálya ma már mind-mind tul van zsufolva jelöltekkel.

A kereskedői pályára csak olyan gyermeket ad a szülő, amelyik csak az elemi iskola IV. osztályát végezte el s azt is nagyon gyenge eredménnyel. Gondolja, a felsőbb iskolák látogatására nem alkalmas, mert ott nem boldogulna, az iparosság meg nincs inyére, tán jó lesz kereskedőnek?

Ahhoz nem kell nagy műveltség. Igy gondolkozik sok *modern* szülő. Ily véleménnyel van a kereskedői pálya felől.

Csekély készültséggel, kevés a kereskedelem valamely ágába. Három, esetleg, négy évet eltölt mint tanuló na-

Mese.

Volt egyszer egy gazdag leány,
Soh'se tudott másról:
Fényről, kincsről, gazdagságról,
Uri nagy pompáról . . .
Volt egy ifju . . . Megismerte.
Csókolhatta, ölelhette,
Mégis azt a gazdag leányt
Nem tudta szeretni.

Volt egyszer egy szegény leány,
Soh'se tudott másról:
Turbékoló vadgalambról,
Nyiló vadvirágról . . .
Volt egy ifju . . . Megismerte
Nem csókolta, nem ölelte,
Mégis azt a szegény leányt
Nem tudta feledni.

Némó.

A bolond-tanitó.

— Hát ilyen is van? — kérdeztük Dani bátyánktól, kivel tanitógyülések után el-elkvaterkáztunk.

— Azon is csodálkoztok. Hiszen nincs a világon még egy lény, ki életének minden percében ki legyen a bolondulásnak téve. És óh csodálatos mégis kevés a bolond tanitó! Erős fizikumunk van ám nekünk! Sőt az én tanitóm sem azért lett bolond. Hallgassatok! —

Dani bátyánkat szivesen hallgattuk. Kitünő elbeszélő volt. Gyerekei határtalanul szerették őt. Még a számtant is mesével tanitotta. Ha mesére nyitotta száját mindenki őt hallgatta. Hallgattunk most is.

— Itt él köztünk. Ebben a városkában. Itt is volt tanitó. Szép szőke bajszu, kék szemü, nyulank legény volt. Csendes modorát kedvelték mindenütt. A parasztok barátságos természetéért, no meg, mert paraszti sorból lett; az urak meg udvarias modoráért szerették. Akkor élt még Keresztessy, az a tönkre ment nemes, ki később a Sióba fulladt.

Ennek a lányáról s a szegény kollégáról szól a mese.

Fiatal volt mindakettő. Muzsikált mind a kettő. Hej! Gyerekek a muzsika pedig ördöngös valami! A lány zongorázott, a gyerek hegedült, mig aztán egymásba bolondultak. Mindennapos história ez. Szegény kolléga!

Egy napon erősen eltökélt szándékkal, ünnepiesen kiöltözve ment át Keresztessyhez, hogy leánya kezét megkérje. Csak a pitvarajtóig jutott. Belülről nesz hallatszott. Apa és leánya civakodtak. Az apa öblös hangja megreszketteté a szobát, mire mintegy feleletül lassu zokogás, majd kérő hang hallatszott.

Önkéntelenül megállt. Hallgatózni nem akart, de visszamenni nem tudott. Várt.

Könyvkötészet!

Hodászy Zsigmond
könyvkötészete SZOMBATHELY,
Belsikátor, 5 sz. (Kolompár-féle ház.)

Elvállalok minden e szakmába vágó munkát, izléses és tartós kivitelben: — Vidékieknek postai megbizás mellett vállalok és készitek.

Dobozok, diszkötések, aranybetünyomás, irattartó, képkeretek, és papirkeretek (passepartu') stb. munkákat nagyban és kicsinyben.

Levelekre azonnal válaszolok.

Sürgönycim: Hodászy könyvkötő Szombathely.

gyobb részt üzleten kivüli teendőkkel (ennek orvoslását a mai kereskedőktől várjuk) anélkül, hogy ismereteit gyarapitaná. Ezek után segédeskedik, de tapasztalat és ismeret hiján kevés szaktudással, de annál nagyobb ügyetlenkedéssel. Pár évi működés után mely alatt gyakran változtatja helyét — önállósitja magát. Ekkor sajnosan tapasztalja, hogy az üzletvezetésben mily tájékozatlan, a könyvvezetésben mily gyakorlatlan. Mint ilyen azután szaktársaivál számitás és ok nélkül, erőltetve nagyban versenyez. Hogy ennek mi a következménye, azt napról-napra láthatjuk. Bukás Igen bukás Ez a vége sok törekvő, de rosszul nevelődött kereskedő rózsás jövővel kecsegtető pályájának.

E bajon segiteni kell. Még pedig gyorsan és alaposan Hazánknak szüksége van szakképzett kereskedőkre és iparosokra, mert csak ugy fejlődhet az ipar és kereskedelem. De, hogy ezt elérhessük, szükséges, hogy a kereskedelmi pályára lépő fiuk legalább három polgárit vagy reált végezzenek, a kereskedők pedig tartsák kötelességüknek a tanulókat üzleti (nem pedig a háziszolgát megilletö munkák elvégzésére) dolgok elintezésére használni. Ily körülmények között minden szülő kész örömmel fogja gyermekét a kereskedő pályára adni.

Ha ilyen körülmények között kerülnek a tanulók a kereskedői pályára, ha igy fogják a kereskedők a gondjaikra bizott tanulókat oktatni és nevelni, akkor idővel lesz kereskedői kar

Az idővel kialakult és megnemesült kereskedők és kereskedelmi alkalmazottak kara azután szerezhet tiszteletet, elismerést és tekintélyt a társadalom más osztályai részéről magának, s gazdagságot, boldogságot és jó hirnevet drága országunknak A kereskedőktől függ tehát minden. Fel a munkára Csak akarni kell . . . és lelkiismeretesen dolgozni.

Hozzászólás „A néptanitó feladata“ cimü cikkhez.

Irta: **Novák Pál** tanitó.

A világ »Uj evangeliumának« hirdetőiről és azok működése által keletkezett társadalmi bajokról egy kiváló cikket irt az első két számban Vathi József tanitó. Rámutatott a nyomorban sinylődő, a műveletlen, a durva erkölcsü, a vallásnélküli milliókra; rámutatott árra az utra, amelyen haladva kilehet e szerencsétleneket ragadni az anyagi, az erkölcsi és a szellemi nyomorból, de a bajokat okozó szociális elvekre, a jelenlegi szociális elvek ferdeségeire nem terjeszkedett ki. Én tehát a cikkhez ez irányban akarok hozzászólni.

A szociális elvek hivei közül a nemzetközi szociáldemokraták tábora a legnagyobb. A nemzetközi szociáldemokrata elvek azok az elvek, amelyeket egy nagy embertömeg a világ »Uj evangéliumának« tart. A százezreket kitevő »elvtárs«-ak legnagyobb része azonban nem ismeri azokat az elveket, amelyeket vall és igy nem is ismeri azok ferdeségeit sem. Kevés azoknak a száma, akik ismerik a szociális elveket s azok is vagy a magasabb társadalmi osztályok iránt érzett gyülöletből, vagy politikai szereplésvágyból, vagy pedig anyagi haszonlesésből, tehát érdekből vallják magukénak. Alig pár százan vannak ezek, és ez a pár száz ember a csirája annak a veszedelmes társadalmi betegségnek, amely már egy nagy embertömeget mételyezett meg. Nem tudja az a néptömeg, hogy maga alatt vágja a fát, amikor az »Uj evangélium prófétáinak vakon hisz és nem látja, hogy az az ut, melyen halad, nem a boldogulás és a szabadság, hanem a megsemmisülés örvénye felé vezet. Elvakultságában önmagának legfőbb javai: a vallás és erkölcs, a haza, az egyéni szabadság és a kultura ellen tör.

A vallást babonaságnak tartja. Tagadja, hogy az embert Isten teremtette volna. Darvin elveit vallva, az embert kiművelődött állatnak tartja. (Lehet, hogy ők azok(!)) Isten azon parancsát: »Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!« a világ legnemesebb törvényét elveti és helyette vad gyülöletet szít a társadalom egyes osztályai között. Gyülölködés által pedig nem lehet társadalmi békét teremteni. Vagy ha kialakulna az ily szociális állam, akkor lenne béke az emberek között? Ha nem szeretnék egymást, akkor hol lenne a »testvériesség,«? Az emberek honnét meritenének vigasztalást szomoruságukban, ha nem lenne vallás? Az életküzdelmeiben elcsüggedők kibe helyeznék reménységüket, ha nem lenne Istenük? Fenn állhatna egy ilyen állam? Nem. ilyen államot elképzelni sem lehet.

Hazája? Az egész világ. Ma itt, holnap ott. Csak a vidék képe változik. Az ősök vérén szerzett föld, csak termő rög. A nemzeti hősök tette, vértanuság a szabadságért, csak hir, dicsőség és érdek-hajhászás. És mindez lehetséges? nem! Hisz az oktalan állat, a fecske, bár tengereken tul jár, mégis érzi, hogy van hazája. Fészkére visszatér. A ló évek multva is vissza vágy régi, jó gazdájához. Vagy megterem a citrom az északisarkon? Minden-minden a hazájában él. Csak az ember nem? Minden-mindennek van hazája. Csak az embernek nincs? Van! Még az utszéli koldusnak is van hazája. És amig magyar ember lesz a világon, addig lesz »Haza« és amig magyar szív dobog, addig lesz hazaszeretet.

Amikor az egyént szabadnak nyilvánitja, ugyanakkor a függetlenségét teljesen elveszi. Egyéni akarat nincs. Nem lehet. Csak közakarat van. (És ez a köz-é?) Cselekvés szabadság nincs. Velemény csak egyféle lehet. A köz-é. (És ez a köz-é?) Már pedig az egyéni vélemény érvényesülése nélkül fejlődhetik-e a tudomány, a művészet? Nem. És mégis az egyéni vélemény torkára forrasztódik a vakmerőnek. Bizonyitó érv a terrorizmus és a megfélemlités. És létrejöhetne-e egy ily állam, hacsak az emberek igás barmokká nem változnának, és gépiesen, (nehogy a közakarattal ellenkezésbe jöjjenek) egyformán nem cselekednének? Akkor talán igen. Másképen nem. Egyéni szabadság nélkül csak ideig-óráig állhat fenn egy állam.

Az anyagi javak egyenlő felosztásáról nem is szólok, mert az nem lehet elv, hanem csak rögeszme, mely valóra sohasem válhat.

Ily elvek mellett egy szociális állam kialakulása teljes lehetetlenség. Hisz csupa hamis elv, szemfényvesztés, üres jelszó az »Uj evangélium«. Az »apostolok« hangzatos (?) beszéde csupa frázis, megsemmisülő szappanbuborék, népbolonditás. Nem ez kell a boldogságra áhitozó népnek, — mely már kezd tudatára ébredni elmaradottságának, — hanem az erkölcsi és szellemi műveltség megteremtése. Már pedig a mai szociálizmus, melynek a társadalomban uralkodó egyenlőtlenségek megszüntetése, a tőke és a munka közötti ellentétek kiegyenlitése benne a célja, épen ellenkezőleg a társadalom ugyis laza összekötő kapcsait széttörni s ez által a jelenlegi társadalom alapját megingatni törekszik. A kultura emelése helyett annak ledöntésén munkálkodik. Szóval rombol, ahelyett, hogy épitene. De nem sokáig, mert már megiudult a mozgalom, már hallatszik a moraj és vigyázzanak az álszociálisták, mert elsöpri őket ez az áradat, mely a szüztiszta »Szociálizmus« és a legnemesebb »Demokratizmus« zászlaját lobogtatja. Elsöpri őket,

---

— De édes atyám! — hallatszott a lány hangja.

— Egy hangot sem. Nem olyannak neveltelek. Te belőled uri asszonyt akarok nevelni!

— De szeretem őt édes apám!

— Ej! Lári-fári, majd szeretsz mást. Ha-ha! Egy ilyen szegény tanitó! Hiszen egy krajcár vagyona sincs.

A mi szegény kollegánk eleget hallott. Nem kellett neki több. Megfordult és visszafelé indult, miközben motyogta:

— Igaza van, nincsen pénzem, nincsen vagyonom, egy krajcár sem. Igaza van. Nincs krajcárom . . .

Hazament. A többit nem tudjuk. Másnap kitört rajta az őrültség. Tört, zuzott mindent, miközben kiabálta:

— Nincs krajcárom, lesz krajcárom.

Elvitték meggyógyitani. Későbben visszajött s itt él.

— A bolond tanitó, a bolond tanitó — hangzék az utcáról a gyermekek zsivaja.

Kimentünk. Előttünk állott ő, a bolond tanitó. Szakálla, bajusza összekuszálva, haja az arcába nyult. Nyulánk teste meggörnyedt.

— Krajcárt, krajcárt, nagyságos uram! Adtunk neki krajcárt. Fehér pénzt nem fogad el.

Szomoruan, lehangoltan tértünk be a terembe.

— Hát a lányból mi lett? kérdé egy kiváncsi kollégá.

— Mi? Hát mi lesz a lányból?

Férjhez ment! szólt boszusan Dani bátyánk.

Hegedüs Lajos.

mert eszméi, — »Nemzetköziség« bizonyos ügyekben, »Szociálizmus« »Demokratizmus« nemes és helyes elvekkel, — mind olyan eszmék, amelyek az emberiség jövő boldogságát megállapitani, a társadalmi békét pedig megvalósitani vannak hivatva.

Jön majd idő, amikor születni fognak nagy emberek, akik ezen eszméknek igaz apostalai lesznek s akkor:

»Felkel majd a szeretet napja,
Mely a szenvedőt nem hagyja.
Addig ti, éhes, arva emberek.
Csak türjetek, szenvedjetek!«

(*Miklós Elemér.*)

A világitás Jánosházán.

Midőn a bolondnak csufolt nagy bölcs, Diogenes, a cinikus, fényes nappal, lámpával kezében végigment az utcán, azt kérdezték tőle: »Mit keresz?« »Embert keresek«, válaszolt.

Valamely este Látogatóba készültünk. Épen azon tanakodtunk, hogy az éj sötétében merre lesz legüdvösebb utat választani, hogy valamely árokba bele ne essünk, avagy fel ne bukjunk, midőn egy alak tünik fel az utcán égő gyertyával a kezében.

Nem voltunk restek. Feléje közeledtünk s kérdeztük, miért megy épen gyertyával az utcán? »Hát kérem megadom a választ«. — Azt beszélik itt, hogy ha sötét van, meggyujtják a lámpákat, hát szeretnék egyet látni, amelyik ég.

Hja, vigasztaltuk mi, azokat csak akkor gyujtja meg a »*világitási vállalat*« köztiszteletben levő igazgatója, ha szépen süt a hold.

Az igazgatótól hallottuk meg ezen jegyzéseket. Ha a tájékra az éj reáborult, a nyáj kolompjának utolsó akkordja nem hallatszik, a nap elbujt a hegyek mögé, a természet is nyugovóra tért, feküdjék le az ember is, semmi keresni valója az utcán.

Hát ez igy elmondva szép, de nem érv. Nem győzött meg arról, hogy minek az utcán a lámpa. Minek állitották fel? Minek világitanak egyik helyeken gázzal, villanynyal? Legyen a gunyból elég. Ha a hold süt, akkor ne gyujtogassanak fel, de ha sötét van, akkor hadd égjen. Ami fő, több lámpát még az utcákra.

Az ember társas lény, szereti a társaságot, nem akar feltétlen 7 órakor már lenyugvóra térni. Kötelesség is készteti az embert néha este az utcára menni; talán akad valaki, ki sétálni akar. Kérjük a világitásra felügyelő urat, legyen gondja a világitásra, ne legyünk kénytelen ily formában a nagy közönség tudomására hozni az itteni viszás állapotokat még ezen a téren is.

Heti krónika.

Személyi hir. A folyó hó 23-án Somogyi Miklós vármegyei tiszti főügyész, Takács Márton főszolgabiró, dr. Maróthy László, Hvozdovics N. a m. kir államépitészeti hivatal főnöke, Klein Béla a Máv. keszthelyi osztálymérnöke városunkban időztek és a karakói ut átjárója ügyében helyszini szemlét tartottak. Jánosháza lakosságának egy régi vágya teljesül e sorompó felállitása által, amely sorompót ugy itt, valamint a keresztuti uton, ahol még most sem lesz (elég baj!), már rég fel kellett volna állitani.

Hymen. Fényes esküvő volt nov. 27-én a róm. kath. plébániai templomban. Bődy István dukai földbirtokos bájos leányát, Emiliát vezette oltárhoz Vehofsics János nagyfalvai jegyző. A diszes nászmenetet és az esküvőt nagyszámu és előkelő közönség nézte végig. Hosszu életet és tartós boldogságot a frigyhez.

A polgári daloskör dec 4-én kezdi meg énekóráit. A közeledő karácsonyi ünnepek alkalmával az Istentiszteleteken fog közreműködni. Erre készül. Mint eddig, ugy ezután is dicséreteseb fog működni.

Adjatok, amit Isten adott. Minden évben, — amikor a fák lehullatták már a levelüket és hideg dermesztő szél süvit az őszi tájon végig, amikor a szegény ember felve néz a bizonytalan jövő, mert nem tudja, vajjon a hideg vagy az éhség, vagy tán mindakettő betoppan hozzá hivatlanul, — összeül egy-egy bizottság, hogy azokon az árvákon, hogy azokon a szegényeken, akiknek a közelgő téltől leginkább kell féltni, segitsen. Már e bizottságok megkezdték működésüket és sorba ruházzák fel azokat, akiknek arra szükségük van. Isten fizesse meg jóságukat.

Iskolavizsgálat. A celldömölki járásorvos a héten sorba járta az iskolákat a szemvizsgálat megejtése miatt. Szembeteget nem talált, de néhány terem tulzsufoltságát kifogásolta s sürgős intézkedést kivánt. Csak helyeselni tudjuk az ily szigoru egészségügyi ellenőrzést, mert az államnak mostoha gyermeke ugyis az egészségügy, ha a hatósági személyek ily lelkiismeretesen teljesitik kötelességüket, ezért teljes elismeréssel adózunk. Üres terem van, de nincs tanitó, irjanak ki azonnal pályázatot tanitói állásra. — Nekünk nem lesz mostoha gyermekünk az egészségügy.

Uj italmérési engedélyt szavazott meg a képviselőtestület Jánosházán. A soká vajudó ügy végre dülőre jut. Nagyon üdvös dolog az idegen forgalom emeléséért, Celldömölk jóval kisebb és ott majdnem mindenik házban van vendéglő.

Javitják a telekkönyvet. A napokban egy leiratot küldött az alispán, amelyben az »országos kataszteri munkálatok«-hoz való előkeszülésre hivja fel jegyzőségünket. E munkálatoknak célja a birtokok uj telekkönyvi számozása, mert a régi számok a sokszori öröklések folytán nagyon elszaporodtak és sok alszámot nyertek, ami azután a telekkönyvvezetést nagyon megnehezitette és sok tévedésre adott alkalmat. A terepfelmérések a legrövidebb időn belül megtörténnek.

Ne bántsd a mását. Nem gondolt e közmondásra Kovács Béni tornai lakos, amikor a folyó hó 27-én Mesterházy Kálmán tüskevári birtokos és vendéglősnek a »Korona« vendéglő udvarán álldogáló lováról levett egy 10 korona értékü pokrócot. Nyugodtan vágta a hóna alá az összehajtogatott pokrócot és ment a saját kocsijához. De nem használhatta egy percig sem az idegen jószágot, mert Mesterházy Kálmán rögtön értesitette a rendőrséget a lopásról. Az éber rendőreink ügyes vezetője — a Makrai bácsi — csakhamar felfedezte a pokrócot egy kocsin és azt a kocsi gazdájával együtt pártfogásába vette, majd pedig a csendőrségnek átadta. Az atyafi eleinte tagadta tettét, de az őrsvezető tapintatos eljárása és komoly figyelmeztető szava végre is töredelmes vallomásra késztette. Személyazonosságának megállapitása után a csendőrség szabadon bocsátotta az illetőt, de egyuttal lopásért feljelentette őt az illetékes hatóságnál.

Vörös kakas. A nap már rég lenyugodott. Az utcák majdnem olyan sötétek voltak, mint Jánosházán, amikor vak tüzilárma riasztotta fel a már nyugodni készülő kisköéski népet. Havasi Vargha János háza égett és dacára a gyors mentésnek, a 2000 korona értékü ház (600 korona erejéig biztositva volt) leégett. A csendőrség nyomozása kideritette, hogy a tüz keletkezése előtt Havasi Vargha János fenn járt a padláson s ezért őt feljelentette. Hogy a tüz gondatlanságból vagy pedig szándékos gyujtogatásból keletkezett-e, azt majd a hivatalos vizsgálat fogja kideriteni.

Ez nem enged, az nem hagyja. Nem a legjobb viszonyban élt a házsártos természetéről jól ismert Schreiner József hosszuperesztegi lakos vőjével, Veigl Józseffel. A mult héten tanujelét is adták egymás iránt érzett ellenszenvüknek, amennyiben ugy elverte egyik a másikat, hogy 15—15 napig gyógyuló sebekkel mehetett egyik is, másik is panaszra. A verekedő rokonokat a csendőrség feljelentette.

Ábrándok világa. Szép őszi reggel van. A nap már rég felütötte fejét az égbolt peremén. Az utca is élénk már s az idő kilencre jár . . . A szomszédunkban egy bájos kis leány végzi a reggeli takaritást. A szőnyegek kiporolva, felteritve; a butorok pedig már leporolva. Csak még két ezüst gyertyatartó van hátra. Ott áll az ablakban mind a kettő. A rózsás kacsók dörzsölésére csakhamar ragyog az egyik, majd a másik, a melyet gondolatokba mélyedve az asztalra tesz . . . Képzelete tarka lepkét üzve künn jár a réten, elszáll a patakhoz s hallgatja csobogását. A habok minden fodra egy-egy tündérkévé válik s csókot hint az ábrándozó kicsike felé . . . Amint igy elmerengve áll, ugy rémlik előtte, mintha az ablak mellett elhaladó alak a gyertyatartót kiemelné és tovább sietne . . . Merengéséből felriad. Amint oda tekint, az ablakot üresen látja. Felsikolt. Rohan az utcára. A háznép, a cselédség utána, de hiába keresnek, kutatnak, sem tolvajt, sem pedig gyertyatartót nem találnak sehol. A zajra figyelmessé lesz a rendnek vitéz őre, s megjelen a helyszinen. Kérdéseire azt feleli a szepegő kis lány: »Tessék jönni, majd elmondom hogy történt.« — Itt takaritottam a szobában. A két ezüst gyertyatartó ott állt az ablakban, s amig én az egyiket tisztitottam, addig valaki a másikat« — itt elállt a szava, mert meglátta a szekrény tetején a kérdéses *másikat*, amelyet már előzőleg kitisztitott és odatett, de szórakozottságában egészen megfeledkezett róla. Hogy a kis lányka fülig pirult-e, vagy . . . *azt még nem beszélik.*

Azt beszélik . . .

Azt beszélik, hogy Jánosházán az uszályhordozok egyesülete legközelebb díszelnököt választ.

Azt beszélik, hogy a köztiszteletben álló egyének melegedő szobát állitanak a szegények számára.

Azt beszélik, hogy sok ember ugy változtatja a nézetét, mint más ember az ingét.

Azt beszélik, hogy Jánosházán is lesz világosság — a feltámadáskor.

Azt beszélik, hogy Jánosházán gyufával kell keresni az utcai lámpákat.

Azt beszélik, hogy Jánosházán a *világitástól van sötét.*

Azt beszélik, hogy Jánosházán a holdat bérelték ki *világitásra.*

Azt beszélik, hogy Jánosházán az ábrándozás a *gyertyatartók ellopója.*

Azt beszélik, hogy a karakói utkaparót kinevezték ut *igazgatóvá.*

Azt beszélik, hogy Jánosházán mindenki kinevezhet akárkit mindenkivé.

Gabona-árak.

— 1907 november 27-én. —

Salzberger Rudolf ur jelentése szerint:

Buza	23·—	23·40	korona.
Rozs	22·80	22·90	»
Árpa	15·30	16·40	»
Bab	14·—	18·—	»
Zab	15·20	15·40	»
Tengeri	14·40	15·—	»

Az irányzat igen szilárd.

Eladó

SZOMBATHELYEN

egy jövedelmező pékség két kemencével és lisztüzlettel együtt **családi okok miatt azonnal,** ára **3000** korona teljes berendezéssel. Bővebb felvilágositást **Hölgye Sándor** hirdetési irodája **Szombathely, Erzsébetkirályné-utca 3. sz.**

Figyelem! **Ára 20000 korona!** Figyelem!

HÁZ- ÉS TELEK ELADÁS!

3631 négyszögöl, mely csakis egészben adandó el! Sümegen, a vasuti állomástól 10 perc. Áll 1 házból, mely áll 2 nagy szobából, egy kis szobából, fiaszteros padlásból, konyha- és előszobából, két disznó- és egy tyukólból, egy 5 lóra való istálóból, pajtából. Kutja jó, melynek kitünő ivóvize van. Külön, egy kis lakószoba és konyhából. Az istáló és az ólak fiaszterozva vannak. A telken 2300□-öl be van ültetve hazai szőllővel, (igen jó termőképességgel) a többi telek gyümölcsfákkal.

Két országutra nyilik! Épithető több ház reá utcákra és udvarra. **Alkalmas volna** a telek sörgyárnak, gőzmalomnak, kisebb gyárnak, fa- és deszkatelepnek, kisebb bérházaknak, **disznóhizlaldának.** (Hizlalda Sümegen még nincsen.) Vendéglőnek, kávéháznak, szállodának nyári mulatóval és más egyébb kedvező célokra.

Értesités!

A tulajdonossal tárgyalni nem lehet. Komoly ajánlkozók küldjék ajánlataikat levélben a cél megjelölésével és tejes név és lakáscimmel **Hölgye Sándor hirdetési irodájába SZOMBATHELYRE.** Erzsébet királyné-utca 37.

10 évig adómentes!

Hol szerezhetünk be

jó és pontosan járó órát?!?

csak

MARCHBEIN IGNÁC

órás- és ékszerésznél **Jánosházán,** Fő-tér 16. szám alatt. A gyógyszertár mellett találjuk dusan felszerlt **óra** és **ékszeráru raktárát.**

Nagy választék mindennemü **zseb-, inga-, fali- és ébresztő-órákból. Szemüvegek** és **orrcsiptetők** minden számban kaphatók orvosi megrendelés szerint.

ÓRAJAVITÁSOK

a legpontosabban s leggyorsabban **1 évi irásbeli jótállás mellett eszközöltetnek.**

Ha jól és olcsón

óhajt öltözködni, akkor el ne mulassza első rendü, **33 év óta fennálló** s jó hirnévnek örvendő

FÉRFIRUHA-SZABÓ

üzletemet felkeresni.

Aki készpénzzel fizet, az a ruha árának egy részét megtakaritja.

Raktáron tartok mindennemü kész ruhát, gyermek-kosztümöt nagy választékban **3 koronától feljebb.** Ugyszintén megrendeléseket **olcsón és pontosan elkészit,** kivánatra házhoz is megy

Cseh Kalmán és Fia

férfi-szabók.

HA

NYOMTATVÁNYOKRA

van szüksége, rendelje

DINKGREVE NÁNDOR KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

CELLDÖMÖLKÖN.

Izléses kivitel! !! Olcsó ár !!

Vidéki megrendelések azonnal elintéztetnek.

»JÁNOSHÁZA és VIDÉKE« részére hirdetések felvétele.

Nyomatott Dinkgreve N. könyvnyomdájában Celldömölk.